

morje vzelo tebi hčer, in ti si se tudi živega že videl v grobu; Ivan ti je vrnil hčer, tebi življenje, ti pa zato hočeš njegovo življenje uničiti?"

Grof je gledal čmerno pred se, v njegovih prsih je vse vihralo. In ko je šel ravnokar mimo Ivan in skromno pogledal Jadvigo, ni se mogel več premagovati ter zašepetal: „Moj sveti gnev in bol, moje hladno srce in mržnjo v njem, tudi moja prisega — vse si premagal. Izročam ti svojo hčer. Glej, peljal sem se, da poklekнем na grob svojega sina in med potjo sem našel drugega“. In ko je Jadviga vsa blažena počivala v Ivanovem naročju, je zastokal umirajoč ranjeni Vladimir: „Tudi jaz ti želim vse dobro — bodi srečnejši kakor jaz, naj se te ne dotakne taka burja, kakoršna je divjala v mojih prsih in v mojem srcu“.

Zdaj pridejo še vsi Slovani, kar jih je bilo na ladiji, k srečnima zaročencema, vsi so zopet složni, ter se vesele Ivanove in Jadvigine sreče in z združenimi močmi pripeljejo končno Slavijo v varno pristanišče.

Maček.

(Češki spisal Ivan Neruda).

Sedel sem v uredništvu ter sesal s polnim duškom modrost dunajskih listov. Nekdo boječe potrka. Pride kmečki človek z vrečo v naročju. Aha — naročnik.

„Sluga sem! Česa želite?“

„Prosim, prinesel sem tistega mačka“.

„Kakšnega mačka?“

„Saj ste imeli v listu, da se išče in kupi trobarven maček, ter da se zanj da 100 gld. Torej sem ga prinesel“.

Bil sem v zadregi, vem, da smo to imeli v časniku, ali ne vem ničesar natančnejšega. Kaj sedaj odgovoriti?! Kmetič hoče razvezovati vrečo. „Pustite, pustite“, prosim ga hitro. „To ni tukaj — še povedati vam ne morem, kje je to — vprašajte morda pri ptičarju“.

„Pri ptičarju?“ vpraša nezaupljivo, „kaj pa bi ptičar delal z mačkom?“

„Ali on ve, kdo ga išče — srečno!“

„Dam ga za petdesetak“, se obotavlja kmetič izkušajoč, ali bi si jaz ne maral toli lahko prizaslužiti teh drugih 50 gld.

„Hvala — hvala!“

Odišel je.

Sedim tiho in se nasmehnim. Papež Gregorij Veliki je imel ljubčka mačka, Pio nono se je tolažil z lepimi mački nad izgubo posvetnega gospodstva — morda sem si imel vender-le kupiti za-se trobarveneža. Toda še imam za petrolej, še nisem tako reven kakor Petrarka, ki mu je morala mačka svetiti s svojimi očmi, ko je koval stihe — kadar bom toli ubog,

kupim si za stotak mačka. V tem — mijavkanje za vratmi.

Drugi kmetič! Porinil je kapico na stran ter takoj razvezoval vrečo.

„Pojdi, Pepek!“

Pepek je iztekkel ter skočil na mizo. Zbežal sem v drugo sobo.

„Prosim lepo, Pepek Vam ne stori ničesar. Torej, tukaj ga imate!“

„Ali jaz ga nočem!“

„Kako pa ga nočete, saj ste to naznanili v listu!“

„Jaz — sem že včeraj kupil dva —“ jecljam ter zardevam v ušesa nad lastno svojo lažjo.

„Hm, pa je tako lep — dam ga ceneje. Ali ni res, da je lep?“

„V istini lepa živalica! Debela glava tako lepo slikana, samo te bleščeče rumene oči v njej niso lepe — trobarvene mačke imajo vse rumene oči“.

„Kje pa bi ga kupili?“

Že sem imel na jeziku, da v „zoologičnem vrtu“, toda revež se mi je smilil. Nakrat — rešilna misel!

„Saj ni trobarven?“

„Kako pa ne?“

„Lejte no: rujava maroga — siva — vaš maček ima pet barv, taki nimajo cene“.

Kmetič si žalostno žoka upirajočega se in mijavkajočega Pepka zopet v vrečo ter odhaja.

Kakor bi bili naši uredniški prostori postali nakrat shajališče mačkov . . . Od vseh krajev češke domovine so se zbirali. Blažena domovina! — trobarven, tako imenovani „španski“ maček, je istinita posebnost, vzlic temu, da njegov meh nima nikake cene, ali česa, razven soli, ne najdeš na Češkem?! — Vtakni v časnike, da se še niso nikdar rodili človeški štirnajstorki in navedli ti jih bodo, da bodo ulice pred našim uredništvom vse polne vozov s štirnajstorki. V treh dneh so nam prinesli toli mačkov, da smo ž njimi mogli založiti vse ženske samostane, napolniti vse nebrojne „mačje bolnišnice“ v Carigradu in Kahiri, da smo mogli izvoziti več naloženih ladij z mačkami na Novi Zeland, kjer je jako malo mačk in bi še mogli ostruniti vse gosli tega sveta z najboljšimi „kvintami“.

Spočetka smo vse to prenašali še kolikortoliko s humorjem. Včeraj ob šestih v jutro je nekdo močno pri meni pozvonil. Prestrašena služkinja je pridrvela — jaz sem seveda še spal — češ, da nekdo vpraša, stanuje-li tu tisti gospod od uredništva, ki kupuje mačke! In na večer me je zopet poklical natakarkar iz gostilne, da me baje išče neka gospa. Pred vratmi je stala ženska z mačkom.

Ali dan pozneje smo že nemeli. Kadarkoli so zaškripale elegantne, lesene stopnjice, vodeče k uredništvu, hitro smo vsi zbežali v zadnje sobe.

Dan pozneje pa so rekale že naše postrežnice vsakomur, kdorkoli je prišel: „Gospod je ravnokar

odišel!" in v uredništvu smo delali že samo z zakle-
njenimi vratmi.

In potem smo sahneli — medleli.

Še drugo enako poročilo jin naš list izide z ve-
likim črnim robom in ne bo v njem nič družega,
kakor 10 izmučenih uredniških obrazov in pod njimi
napis:

„To je zadnja številka — mi že rajši umiramo!“

Novice.

— **Osebnosti.** Tajnik v justičnem ministrstvu gosp.
J. Babnik je imenovan sekcijem svetnikom. — Zdravnik
na Studencu gosp. Ivan Robida je imenovan vojaškim asi-
stentnim zdravnikom v rezervi.

— **Promocija.** Te dni je bil na vseučilišču v Gradcu
promoviran doktorjem vsega zdravilstva gosp. Pavel Kane.
Čestitamo!

— **Na dunajskem konservatoriju** je napravil učni
izpit iz godbe dne 28. m. m. z odličnim uspehom g. Hinko
Družovič, učitelj v ptujski okolici in sotrudnik „Novih
akordov“.

— **Častnim občanom** rihemberško-blejske občine je
bil izvoljen v starašinstveni seji 30. novembra letos rihem-
berški nadučitelj gosp. Ambrož Poniž.

— **»Slovenska Šolska Matica«.** „Slovenska Šolska
Matica“ priredi v soboto dne 27. decembra t. l. ob 8. uri
zvečer v „Narodnem domu“ v Ljubljani predavanje gospoda
ravnatelja Henrika Schreinerja o analizi duševnega obzorja
otroškega

— **Božične počitnice na ljubljanskih ljudskih
šolah** trajajo letos le od 24. t. m. do inclusive 28. t. m.
29. decembra se začne zopet redni pouk.

— **»Politik«** je v svoji nedeljski številki priobčila
prevod dr. Tavčarjeve povesti „Tiberij Panonik“. Prevod iz
peresa gđe. Zofke Kvedrove je jako dober.

— **Zvišanje preskrbninskih užitkov.** Z zakoni z
dne 19. julija l. 1902, drž. zak. št. 220 in 221, se je do-
volilo civilnim državnim uradnikom (državnim učnim osebam)
petih najnižjih činovnih razredov (šestih najnižjih dijetnih raz-
redov) osebam orožniškega moštva in orožniškim uradnim
slugam, kakor tudi civilnim državnim uslužbencem, ki spadajo
v vrsto slug, oziroma vdovam civilnih državnih uradnikov in
državnih učnih oseb povišanje po prejšnjih predpisih praviloma
odmerjenih preskrbninskih užitkov. To povišanje znaša 10%,
odnosno 8%, 15% in 25% z v omenjenih zakonih navede-
nimi omejitvami in najmanjšo izmero preskrbninske pristojbine
v znesku 800 kron za civilne državne uradnike in 400 kron
za druge opravičence. Udeležene stranke se na zgoraj ome-
njeno postavo opozarjajo z dostavkom, da se povišani pre-
skrbninski užitki nakažejo le na zahtevo opravičenega in po
presoji zglasene pravice. V to svrhu imajo upokojeni državni
uslužbenci, oziroma vdove tistih, ki menijo, da imajo pravico
do povišanja dosedanega preskrbninskega užitka, dekret, s
katerim jim je bil dovoljen dosedanji preskrbninski užitek, ali
na kratko izročiti za likvidacijo dotičnih pobotnic pristojnemu
uradu, ali pa uposlati z nekolekvano vlogo onemu oblastvu,
koje je dosedanji preskrbninski užitek prvotno dovolilo.

— **Izvirne slike na prodaj.** „Umetniško društvo“ je
razstavilo v mali dvorani „Mestnega doma“ 60 slik Ivana
Groharja. Tu so pokrajinske, žarnske, cerkvene slike, razne
študije in skice. Društvo prodaja te slike v ta namen, da po-
krije s skupnino dolg Groharju pri društvu. Razstava se je

otvorila v soboto. Občinstvo se vabi, da nakupuje slike na
korist društvu. Cene so najnižje.

— **Pri porotni obravnavi aretovan.** V Novem
mestu so 9. t. m. mej obravnavo porotnega sodišča aretovali
ključavničarja Jos. Potokarja, ki je prisostvoval obravnavi kot
poslušalec. Potokar je obdolžen goljufije

— **Štajerski namestnik grof Clary — častni
doktor.** Cesar je potrdil imenovanje grofa Claryja častnim
doktorjem prava, katero odlikovanje mu je podelila pravna fa-
kulteta graškega vseučilišča

— **Celjski župan.** Izvolitev predobro znanega gospoda
Rakuscha celjskim županom je zadobila cesarjevo odobrenje.

— **Štajerski šolski zakladi.** V proračunu za l. 1903
je za deželnošolski zaklad stavljenih 5,155.000 kron, za nor-
malnošolski zaklad 19 000 kron in za učiteljski penzijski
zaklad 571.000 kron

— **»Branimo naše svetinje«.** „Naša Sloga“ prijavlja
naslednji velezanimivi dopis iz Poreča: „Doznajemo, gospodine
uredniče, iz najpouzdanijeg izvora, da se je opetovno dogovarao
tršćansko-koparski biskup presvj. g. dr. Nagl sa našim bis-
kupom o tom, kako bi u svojoj biskupiji proglasio poznatu
naredbu kongregacije obredah u Rimu o posvemašnjem
uništenju staroslavenskog jezika u crkvah naših.
Tu naredbu proglasio je biskup Flapp, kako Vam je dobro
poznato, radi česa ga podigoše židovsko-liberalni listovi u krilo
Avramovo. On je ukinuo i zadnji trag našem jeziku u crkvah
ove biskupije i sada kani njegovom stazom krenuti njegov
tršćanski drug, biskup Nagl. Radi toga upozorujemo narodno
svećenstvo one biskupije, da bude na oprezu, da se pripravi
na smrtni udarac, što ga kani biskup Nagl zadati našem
jeziku u crkvah naših, gdje je vladao i stolovao od pamti-
vika“. Uredništvo „Naše Sloge“ je temu dopisu dodalo na-
slednjo opomnjo: Ako je ova viest istinita — o čemu neimamo
dvojiti, poznavajué vjerodostojnost našega dopisnika, — tada
se valja našem svećenstvu i narodu one biskupije pripraviti
na odlučan odpor. Ako nam dobaci biskup Nagl rukavicu u
onoj biskupiji, tada ju valja muževno prihvatiti. Borbe s njim
netražimo, mi je nećemo, ali ako ju on hoće pod svaku cenu,
e pa neka bude, pak što Bog da i sreća junačka!

— **Umrl je v Postojni odvetnik** gospod dr. Josip
Bisiak. N. v m. p.!

— **Ogenj na Laverci.** V nedeljo okoli 3/4 9. zvečer
je začelo goreti na živinskem hlevu posestnika gosp. Karola
Lenčeta na Laverci. Ogenj se je hitro razširil in unel tudi
šupo. Zgorelo je več stotov mrve, okoli 18 voz šote in okoli
40 sežnjev drv. Zgoreli so tudi stroji, ki so bili na podu.
Živino so pravočasno rešili iz hleva. Škode je približno
16.000 kron. Gosp. Lenče je bil zavarovan.

— **Nesreča.** V nedeljo zvečer okoli 10. ure pripetila
se je velika nesreča v hotelu gosp. Jak. Klemenca na Kozini,
in sicer: poslovodja Ivan Dekleva iz Vrem je šel pogledat k
acetylnskemu aparatu, kaj da tako šumi. Ko je zaduhal, da
okoli aparata smrdi acet, plin, se je oddaljil na dvorišče, kakih
4 do 5 m daleč, od aparata misleč, da na prostem ni več
plina. Tu užge užigalico, da vidi od daleč, kaj da tako šumi.
Naenkrat se sliši tak pok, kakor bi se kaka bomba razletela,
ter vse dvorišče je bilo v plamenu in to toliko časa, dokler
ni zgorel ves plin. Gosp. Ivana Deklevo pa je tako opeklo,
da je zdravnik iz Sežane odredil, da mora koj v bolnišnico,
kjer se že sedaj zdravi. Bližnji sosede so čuli, kakor da bi
bil kak potres, vse hiše so se stresle. Torej pozor onim, ki
imajo acetylnske aparate mesto petrolejk, da ne bodo hodili
z gorljivimi rečmi okolu takih aparatov, kjer jih lahko zadene
velika nesreča. Oblasti bi pa tudi morale strogo paziti, kako
in kje naj se dovoli postavljanje nevarnih aparatov.